

hvorpaa vi staae, og vi ere ikke berettigede til at gaae ud fra den Forudsætning, at der er en fri Rentefod for Ublaas i faste Eiendomme. Der er navnlig af den første kjøbenhavnske Rigsdagsmand (R. C. Larsen) henvist til Creditforeningerne. Jeg troer, at Creditforeningernes hele Stillings og den Indflydelse, som de have paa Pengevæsenet og Prioritetsforholdene, maa søge sin Begrundelse deri, at man, naar man skal være Debitor til en Creditforening, faaer et fast, uopstigeligt Laan, der bliver staaende i Eiendommen fra Eier til Eier; for at opnaae denne store Fordeel er det, at en Grundbesidder beqvemmer sig til at gjøre et Offer; men han faaer ikke et fast staaende Laan derved, at han bringer Indenrigsministeriet Betaling for en Bevilling til at maatte give en højere Rente; deri ligger en stor Forskjel. Man henviser endvidere til Creditforeningsobligationer, som et Omsætningsmiddel, hvorigennem Capitalister kunne faae højere Rente end de ordinaire 4 pCt. Ja, der kan vindes ved at kjøbe Creditforeningsobligationer, men der kan ogsaa tabes ved dem. Vi have seet i Løbet af det sidste Aar Creditforeningsobligationerne fluctuere nedad fra 10 til 20 pCt. Den Capitalist, der sætter sine Penge i Creditforeningsobligationer, er ikke aldeles sikker paa, at han til en vis given Tid har den samme Valuta; thi Obligationen fluctuerer, ikke fordi den er en Creditforeningsobligation, men fordi dens Cours noteres daglig paa Børsen og er afhængig af andre Pengepapirer, der ikke ere radicerede i faste Eiendomme; men den, der har en 4 pCt. Obligation paa en solid Prioritet i en fast Eiendom, veed, at han til Opstigningstiden kan komme til sin fulde Capital, og det skal man ikke forglemme, naar man her i denne Forhandling kaster et saa extraordinært Moment ind som Creditforeningsvæsenet, der netop

er bygget paa en Undtagelseslov. Vi have her i Folkethinget havt Love derom, og de bleve ansete som Undtagelser fra det almindelige Prioritetsvæsen. Jeg protesterer derfor imod, at en Henviisning til Creditforeningsforholdene kan have nogen Indflydelse paa de ordinaire Prioritetsforhold, og her under denne Sag tale vi kun om ordinaire Prioritetsforhold. Det er meget begribeligt, at man her i Kjøbenhavn finder Forsægtterne af Bevillingsvæsenet; man kommer her meget lettere til en Bevilling; man har en kortere Vej til Indenrigsministeriet; her ere flere Omsætningsforhold, og Tilfældene for Bevillingers Erhvervelse har derfor ikke blot deres Bugge, men deres sædvanlige Gjentagelse i Kjøbenhavn. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (R. C. Larsen) har do-leret paa Debitorernes Begne over det Beskæftelige i den Fremgangsmaade, jeg vil indføre. Det er ganske vist, at en Taxationsforretning koster Penge; men dersom den ærede Rigsdagsmand mener, at der skal gives Lempe i denne Henseende, har jeg ikke Noget imod, om han vil stille et Ændringsforslag, f. Ex. om Fritagelse for Stempelpapir til Forretningens Befrielse, under den Betingelse, at en saadan Taxation kun kan bruges ved Ansøgning af en Rentebevilling. Jeg skal ogsaa være villig til at gaae ind paa det af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) fremsatte Forslag om Bevillingens gratis Meddelelse, dersom Noget mener, at det kan være en Forbedring, at man søger at lette Veien til Bevillingen; men det, som jeg maa holde fast paa, det er, at den Maade, hvorpaa Bevillingsmyndigheden er udøvet, har udbredt Tanken om, at man ligesaa godt kan faae 4½, 5 indtil 6 pCt., eftersom man forlanger det, som man kan faae 4 pCt.